

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 106/2016
23.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.Ј., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1182/15 од 20.01.2016. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 64/13 од 18.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 605/15 од 11.09.2015. године, у седници већа одржаној 23.02.2016. године, већином гласова, је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1182/15 од 20.01.2016. године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 64/13 од 18.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 605/15 од 11.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 64/13 од 18.03.2015. године окр. Р.Ј., на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ.

Одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 605/15 од 11.09.2015. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених првостепенних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 1182/15 од 20.01.2016. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и утврди да је наведеним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, достављен браниоцу окривљеног, адв. Д.В., Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Тужилац у захтеву најпре указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер су разлози првостепене пресуде противречни изреци, с обзиром на то да је суд окривљеног ослободио од оптужбе јер није доказано да је учинио кривично дело за које је оптужен, а из образложења произилази да је ослобођен зато што дело за које је оптужен није кривично дело. Осим тога, иста битна повреда одредаба кривичног поступка, према захтеву, учињена је и другостепеном пресудом, јер нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

Супротно изнетим наводима захтева првостепени суд је у разлозима пресуде јасно навео да окривљеног Р.Ј. ослобађа од оптужбе јер није доказано да је извршио кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ, што представља разлог за ослобађање од оптужбе по члану 423. став 1. тачка 2. ЗКП. С тим у вези првостепени суд је детаљно образложио да делатност коју је окривљени обављао у име и за рачун власника коцкарнице није повезана са његовом службеном дужношћу коју је вршио као службеник полиције у оквиру свог службеног овлашћења. Из тога, по оцени овог суда, произилази да окривљени у конкретном случају није обављао радњу коју је био дужан да обави у оквиру свог службеног овлашћења, па с тим у вези ни новчани износ који је окривљени примио, не може се сматрати поклоном или другом коришћу у смислу члана 367. став 2. КЗ, већ накнадом за делатност коју је обављао за потребе власника коцкарнице.

Тачно је да обезбеђење објеката спада у круг службених овлашћења полицијских службеника, али у конкретном случају, окривљени није радио у оквиру своје службене дужности, већ по посебном договору са власником коцкарнице да обезбеђује његов објекат, изван свог посла, радног времена, делокруга и оквира своје службене дужности.

Друго је питање да ли је окривљени тиме повредио дисциплинску одговорност односно деловао супротно одредбама Закона о полицији, међутим, то је предмет дисциплинског поступка који је вођен према окривљеном.

Према томе, првостепени суд је правилно закључио да нема доказа да поступање окривљеног у конкретном случају представља радње извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ и правилно га, на основу члана 432. став 1. тачка 2. ЗКП ослободио од оптужбе, о чему је дао јасне и

непротивречне разлоге. Овим питањем детаљно се бавио и другостепени суд, који је у својој пресуди такође дао довољне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује. Стога Врховни касациони суд наводе захтева о учињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, оцењује неоснованим.

Захтев за заштиту законитости неоснован је и у делу којим се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП. С тим у вези у захтеву се наводи да су погрешно првостепени и другостепени суд закључили да радњама окривљеног нису остварена обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. ЗКП.

Повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП постоји у случају када је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Побијаним пресудама окривљени Р.Ј. није ослобођен оптужбе због тога што дело за које је оптужен није кривично дело, већ због тога што није доказано да је учинио дело за које је оптужен, па тиме није ни могла бити учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, на коју тужилац неосновано указује у поднетом захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца оценио у целини неоснованим и, на основу одредаба члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.